

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Fremsat den 15. oktober 1975 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs som ændret senest ved lov nr. 143 af 21. april 1965 foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 4*, ophæves.

2. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „Lov om Skadesforsikringsvirksomhed m.v. af 2. maj 1934“ til: „lov om forsikringsvirksomhed“.

3. § 10 ophæves.

4. § 11, *1. pkt.*, affattes således: „Loven har gyldighed indtil udgangen af året 1985“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 143 af 21. april 1965 blev gyldigheden af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs med senere ændringer forlænget indtil udgangen af året 1975 (Folketingstidende 1964-65, tillæg A sp. 2049-2054, folketingets forhandlinger sp. 3371-3373, 3730-3731, 4429-4430 og 4440).

Loven med senere ændringer er aftrykt som *bilag 1* til dette forslæg.

Spørgsmålet om yderligere forlængelse af loven har været behandlet i bestyrelsen for det ved loven oprettede forsikringsinstitut „Dansk krigs-søforsikring for varer“. Bestyrelsen har indstillet, at loven forlænges med samme kapitalgrundlag som hidtil for en ny 10-årig periode.

Instituttets garantikapital udgør 40 mill. kr., Handelsmin. j. nr. 183-2-75.

hvoraf 20 mill. kr. er tegnet af staten, 14 mill. kr. af et i dette øjemed dannet konsortium og 6 mill. kr. af danske forsikringselskaber.

Foreningen af danske Søassurandører er af den opfattelse, at det ikke vil være forsvarligt, at de private forsikringselskaber overtager krigsudbrudsforsikringer, da disse ifølge sagens natur unddrager sig enhver sandsynlighedsberegning, hvortil kommer, at krigsudbrud omfattende et større antal lande kan medføre, at et meget betydeligt antal danske skibe med tilhørende, som oftest meget kostbare ladninger, bliver skadesramt eller beslaglagt. Selv om søforsikringselskaberne delvis kunne dække sig ind gennem genforsikring, ville denne være uden værdi i de tilfælde, hvor genforsikringselskaberne var hjemmehørende i en stat, som ved et krigsudbrud måtte